

Hora competenti tobaleis cooperiuntur Altaria, sed candelæ exstinctæ manent usque ad principium Missæ. Interim excutitur ignis de lapide foris ecclesiam, et ex eo accenduntur carbones. Dicta Nona in Choro, Sacerdos indutus Amictu, Alba, Cingulo, Stola, et Pluviali violaceo, vel sine Casula, astantibus sibi Ministris cum Cruce, aqua benedicta et incenso, ante portam ecclesiæ, si commode potest, vel in ipso aditu ecclesiæ benedit novum ignem, dicens:

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Deus, qui per Fílium tuum, angulárem scilicet lápidem, claritatis tuæ ignem fidélibus contulisti: productum e sílice, nostris profuturum úsibus, novum hunc ignem sancti $\text{\textt{X}}$ fica: et concéde nobis, ita per hæc festa paschália cælestibus desidériis inflammari; ut ad perpetuæ claritatis, puris méntibus, valeámus festa pertingere. Per eundem Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

Orémus.

Dómine Deus, Pater omnípotens, lumen indeficiens, qui es cónditor ómnium lúminum: béne $\text{\textt{X}}$ dic hoc lumen, quod a te sanctificátum atque benedictum est, qui illuminásti omnem mundum: ut ab eo lúmine accendámur, atque illuminémur igne claritatis tuæ: et sicut illuminásti Móysen exeúntem de Ægypto, ita illúmines corda et sensus nostros; ut ad vitam et lucem æternam pervenire mereámur. Per Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, æterne Deus: benedicéntibus nobis hunc ignem in nómine tuo, et unigéniti Filii tui, Dei ac Dómini nostri Jesu Christi, et Spíritus Sancti, cooperári dignérис; et áduja nos contra ignita tela inimíci et illústra grátia cælesti: Qui vivis et regnas cum eódem Unigénito tuo, et Spíritu Sancto, Deus: per ómnia sǽcula sǽculórum.

R. Amen.

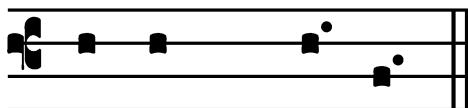
Deinde benedit quinque grana incensi ponenda in Cereo, dicens absolute hanc Orationem:

Véniat, quássumus, omnípotens Deus, super hoc incénum larga tuæ bene $\text{\textt{X}}$ dictiónis infúsio: et hunc nocturnum splendórem invisibilis regenerátor accénde; ut non solum sacrificium, quod hac nocte litatum est, arcána lúminis tui admixtióne refúlgeat; sed in quocúmque loco ex hujus sanctificationis mystério áliquid fúerit deportátum, expulsa diabólicæ fraudis nequitia, virtus tuæ majestatis assístat. Per Christum, Dóminum nostrum.

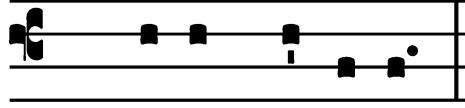
R. Amen.

¶ Dum benedicit grana incensi, Acolythus assumens de carbonibus benedictis ponit in thuribulo: et finita Oratione supradicta, Sacerdos de navicula ponit incensum in thuribulo, benedicens illud more solito: deinde prædicta grana incensi et ignem ter aspergit aqua benedicta, dicens: Aspérge me, Dómine, sine cantu et sine Psalmo, et ter adolet incenso.

Interim omnia luminaria ecclesiæ extinguuntur, ut de igne benedicto postmodum accendantur. Tum Diaconus indutus Dalmatica albi coloris, accipit arundinem cum tribus candelis in summitate illius, triangulo distinctis. Præcedit Thuriferarius cum Acolytho deferenti in vase quinque grana incensi: sequitur Subdiaconus cum Cruce, et Clerus per ordinem: deinde Diaconus cum arundine, post eum Celebrans. Cum Diaconus ingressus est ecclesiam, inclinat arundinem, et Acolythus deferens candelam accensam de novo igne, accendit unam ex illis tribus candelis desuper positis: et Diaconus elevans arundinem, genuflectit, similiter et omnes alii cum eo, præter Subdiaconum Crucem ferentem, et cantat solus:

Lumen Christi.

R. Deo gratias.

Et procedens ad medium ecclesiæ, ibi accenditur alia candela: et iterum genuflexus, ut supra, altius cantat:

Lumen Christi. R. Deo gratias.

Tertio procedit ante Altare, ubi accenditur tertia candela: et rursum genuflexus, ut prius, adhuc altius cantat:

Lumen Christi. R. Deo gratias.

Deinde Celebrans ascendit ad Altare in cornu Epistolæ, et Diaconus dat arundinem uni Acolytho: et accipiens librum, petit a Celebrante benictionem, ut fit ad Evangelium, Sacerdote dicente:

Dóminus sit in corde tuo et in lábiis tuis: ut digne et compe-ténter annúnties suum paschále præcónium: In nōmine Patris, et Filii, ✕ et Spíritus Sancti. Amen.

Postea vadit ad pulpitum, et ponit super eo librum, et incensat. A dextris Diaconi stent Subdiaconus cum Cruce, et Thuriferarius: a sinistris duo Acolythi, ille qui tenet arundinem, et aliis tenens in vase quinque grana incensi benedicti figenda in Cereo. Tunc, surgentibus omnibus, et stantibus, ut fit ad Evangelium, Diaconus cantat:

E x-súl-tet jam Angé-li-ca turba cæ-ló-rum: exsúl-tent

P

ER ómni- a sácu- la sæ-cu-ló-rum. Rx. Amen.

V. Dóminus vobíscum. Rx. Et cum spí-ri-tu tú-o. V. Súrsum

córda. Rx. Habémus ad Dóminum. V. Grá-ti- as agámus

Dómino Dé-o nóstro. Rx. Dígnum et jústum est.

et cur-vat im-pé- ri - a.

Hic Diaconus infigit quinque grana incensi benedicti in Cereo in modum crucis, hoc ordine:

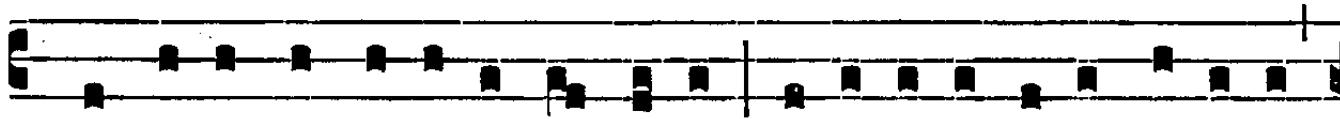
1
4 2 5
3

In hu-jus í-gi-tur noc-tis grá-ti - a, súsci-pe, sancte Pa-ter,

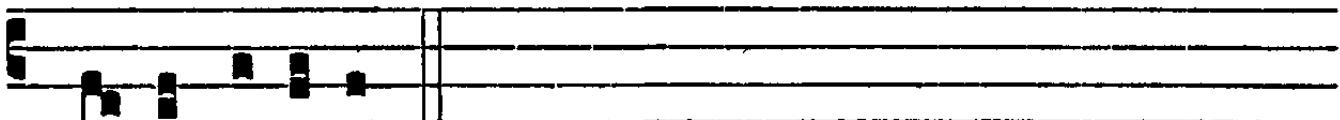

rú - ti - lans ig - nis accéndit.

Hic Diaconus accedit Cereum cum una ex tribus candelis in arundine positis.

Qui li - cet sit di - ví - sus in par - tes, mu - tu - á - ti ta - men lú - mi - nis

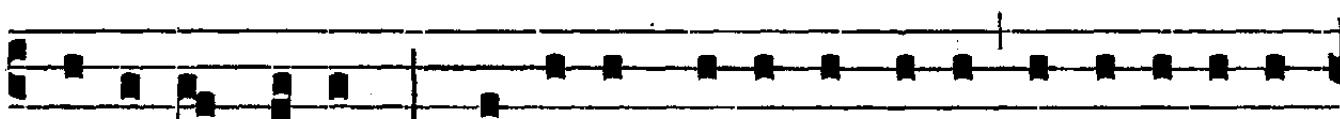

ma - ter e - dú - xit.

Hic accenduntur lampades.

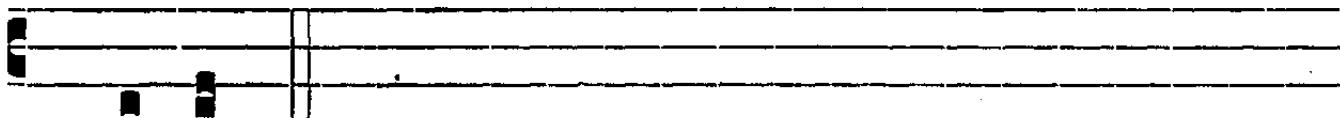
O ve - re be - á - ta nox, quæ exspo - li - á - vit Æ - gýpti - os,

Fí - li - um tu - um: Qui te - cum vi - vit et regnat in u - ni - tár - te

Spí - ri - tus Sancti De - us: per óm - ni - a sáe - cu - la sáe - cu - ló - rum.

R. A-men.

¶ Completa benedictione Cerei, Diaconus, depositis albis, sumit violacea paramanta, et vadit ad Celebrantem: qui exuitur Pluviali, et sumit Manipulum et Casulam violacei coloris. Postea leguntur Prophetiae sine titulo, nec in eorum fine respondeatur Deo grātias, et Celebrans legit eas submissa voce ad Altare in cornu Epistolæ. In fine Prophetiarum dicuntur Orationes modo subscripto. Ante, vel interim dum Prophetiae leguntur, Presbyteri catēchizent catechumenos baptizandos, et præparent ad baptismum.

Prophetia I

Gen. 1, 1-31 et 2, 1-2

In principio creávit Deus cælum et terram. Terra autem erat inánis et vácua, et ténebræ erant super fáciem abýssi: et Spíritus Dei ferebátur super aquas. Dixítque Deus: Fiat lux. Et facta est lux. Et vedit Deus lucem, quod esset bona: et divísit lucem a ténebris. Appellavítque lucem Diem, et ténebras Noctem: factúmque est vespere et mane, dies unus. Dixit quoque Deus: Fiat firmaméntum in médio aquárum: et dívidat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmaméntum, divísitque aquas, quæ erant sub firmaménto, ab his, quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocavítque Deus firmaméntum Cælum: et factum est vespere et mane, dies secúndus. Dixit vero Deus: Congregéntur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum: et appáreat árida. Et factum est ita. Et vocávit Deus áridam, Terram: con-gregationésque aquárum appellávit Mária. Et vedit Deus, quod esset bonum. Et ait: Gérminet terra herbam viréntem et faciéntem semen, et lignum pomiferum fáciens fructum juxta genus suum, cujus semen in semetipso sit super terram. Et factum est ita. Et prótulit terra herbam viréntem et faciéntem semen juxta genus suum, lignúmque fáciens fructum, et habens unumquódque seméntem secúndum spéciem suam. Et vedit Deus, quod esset bonum. Et factum est vespere et mane, dies tértius. Dixit autem Deus: Fiant luminária in firmaménto cæli, et dívidant diem ac noctem, et sint in signa et témpora et dies et annos: ut lúceant in firmaménto cæli, et illúminent terram. Et factum est ita. Fecítque Deus duo luminária magna: lumináre majus, ut præ-ésset diéi: et lumináre minus, ut præésset nocti: et stellas. Et pósuit eas in firmaménto cæli, ut lucérent super terram, et præéssent diéi ac nocti, et divíderent lucem ac ténebras. Et vedit Deus, quod esset bonum. Et factum est vespere et mane, dies quartus. Dixit étiam Deus: Prodúcant aquæ réptile ánimæ vivéntis, et volátile super terram sub firmaménto cæli. Creavítque Deus cete grándia, et omnem ánimam vivéntem atque motábilem, quam prodúxerant aquæ in spécies suas, et omne volátile secúndum genus suum. Et vedit Deus, quod esset bonum. Benedixítque eis, dicens: Créscite et multiplicámini, et repléte aquas maris: avésque multiplicéntur super terram. Et factum est vespere et mane, dies quintus. Dixit quoque Deus: Prodúcat terra ánimam vivéntem in génere suo: juménta et reptilia, et béstias terræ secúndum spécies suas. Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terræ juxta spécies suas, et juménta, et omne réptile terræ in génere suo. Et vedit Deus, quod esset bonum, et ait: Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem nostram: et præsit piscibus maris et volatilibus cæli, et béstiiis universæque terræ, omnique réptili, quod movétur in terra. Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam: ad imáginem Dei creávit illum, másculum et féminam creávit eos. Benedixítque illis Deus, et ait: Créscite et multiplicámini, et repléte terram, et subjícite eam, et dominámini piscibus maris et volatilibus cæli, et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram. Dixítque Deus: Ecce, dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram, et univérsa ligna, quæ habent in semetipsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in escam: et cunctis animántibus terræ, omnique vólucri cæli, et univérsis, quæ movéntur in terra, et in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum. Et factum est ita. Viditque Deus cuncta, quæ fécerat: et erant valde bona. Et factum est vespere et mane, dies sextus. Igitur perfécti sunt cæli et terra, et omnis ornátus eórum. Complevitque Deus die séptimo opus suum, quod fécerat: et requiévit die séptimo ab univérso ópere, quod patrárat.

Et non respondeatur Deo grātias, ne ad ceteras quidem Prophetias.

Diaconus:

Subdiaconus:

O-re-mus. Flectá-mus gé-nu - a. Le-vá-te. De - us, ...

Oratio

Deus, qui mirabiliter creásti hóminem et mirabílius redemísti: da nobis, quás sumus, contra oblectaménta peccáti, mentis ratioñe per-sistere; ut mereámur ad ætérrna gáudia pervenire. Per Dóminum.

Prophetia II

Gen. 5; 6; 7 et 8

Noe vero cum quingentórum esset annórum, génuit Sem, Cham et Japheth. Cumque cœpíssent hómines multiplicári super terram et filias procreássent, vidéntes filii Dei filias hóminum, quod essent pulchræ, accepérunt sibi uxóres ex ómnibus, quas élégerant. Dixítque Deus: Non permanébit spíritus meus in hómine in ætérrnum, quia caro est: erúntque dies illíus centum vigínti annórum. Gigántes autem erant super terram in diébus illis. Postquam enim ingréssi sunt filii Dei ad filias hóminum illæque genuérunt, isti sunt poténtes a século viri famósi. Videns autem Deus, quod multa malítia hóminum esset in terra, et cuncta cogitatio cordis inténta esset ad malum omni témpore, pénituit eum, quod hóminem fecísset in terra. Et tactus dolóre cordis intrínsecus: Delébo, inquit, hóminem, quem creávi, a fácie terræ, ab hómino usque ad animántia, a réptili usque ad volúcres cæli: pánitet enim me fecíssse eos. Noe vero invénit grátiam coram Dómino. Hæ sunt generatíones Noe: Noe vir justus atque perféctus fuit in generatíonibus suis, cum Deo ambulávit. Et génuit tres filios, Sem, Cham et Japheth. Corrúpta est autem terra coram Deo et repléta est iniquitaté. Cumque vidísset Deus terram esse corrúptam (omnis quippe caro corrúperat viam suam super terram), dixit ad Noe: Finis univérsæ carnis venit coram me: repléta est terra iniquitaté a fácie eórum, et ego dispérdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis lèvigátis: mansiúnculas in arca fácies, et bitúmine línies intrínsecus et extrínsecus. Et sic fácies eam: Trecen-tórum cubitórum erit longítudo arcæ, quinquaginta cubitórum latí-tudo, et triginta cubitórum altítudo illíus. Fenestrám in arca fácies, et in cúbito consummábis summitaté ejus: óstium autem arcæ pones ex látere: deórsum cenácula et tristega fácies in ea. Ecce, ego addúcám aquas dilúvii super terram, ut interficiám omnem carnem, in qua spíritus vitæ est subter cælum. Univerasa, quæ in terra sunt, consuméntur. Ponámque foedus meum tecum: et ingrediéris arcam tu et filii tui, uxor tua et uxóres filiòrum tuórum tecum. Et ex cunctis animántibus univérsæ carnis bina indúces in arcam, ut vivant tecum: masculíni sexus et feminíni. De volúcribus juxta genus suum, et de juméntis in génere suo, et ex omni réptili terræ secúndum genus suum: bina de ómnibus ingrediéntur tecum, ut possint vivere. Tolles ígitur tecum ex ómnibus escis, quæ mandi possunt, et com-portábis apud te: et erunt tam tibi quam illis in cibum. Fecit ígitur Noe ómnia, quæ præcéperat illi Deus. Erátque sexcentórum annórum, quando dilúvii aquæ inundavérunt super terram. Rupti sunt omnes fontes abýssi magnæ, et cataráctæ cæli apertæ sunt: et facta est plúvia super terram quadragínta diébus et quadragínta nóctibus. In articulo diéi illíus ingréssus est Noe, et Sem et Cham et Japheth.

filiī ejus, uxor illiū et tres uxōres filiōrum ejus cum eis in arcam: ipsi, et omne ánimal secúndum genus suum, univérsaque juménta in génere suo, et omne, quod movétur super terram in génere suo, cunctúmque volátile secúndum genus suum. Porro arca ferebátur super aquas. Et aquæ prævaluérunt nimis super terram: opertique sunt omnes montes excélsi sub univérso cælo. Quíndecim cùbitis áltior fuit aqua super montes, quos operúerat. Consúmptaque est omnis caro, quæ movebátur super terram, vólucrum, animántium, bestiárum, omniúmque reptilium, quæ reptant super terram. Remánsit autem solus Noe, et qui cum eo erant in arca. Obtinuerúntque aquæ terram centum quinquagínta diébus. Recordátus autem Deus Noe, cuncorúmque animántium et ómnium jumentórum, quæ erant cum eo in arca, addúxit spiritum super terram, et imminútæ sunt aquæ. Et clausi sunt fontes abyssi et cataráctæ cæli: et prohibita sunt plúviæ de cælo. Reversæque sunt aquæ de terra eúntes et redeúntes: et cœpérunt mínu post centum quinquagínta dies. Cumque transíssent quadragínta dies, apériens Noe fenéstram arcæ, quam fécerat, dimísit corvum, qui egrediebátur, et non revertebátur, donec siccaréntur aquæ super terram. Emisit quoque colúmbam post eum, ut vidéret, si jam cessássent aquæ super fáciem terræ. Quæ cum non invenísset, ubi requiésceret pes ejus, revérsa est ad eum in arcam: aquæ enim erant super univérsam terram: extendítque manum et apprehénsam íntulit in arcam. Exspectátis autem ultra septem diébus áliis, rursum dimísit colúmbam ex arca. At illa venit ad eum ad vésperam, portans ramum olívæ viréntibus fóliis in ore suo. Intelléxit ergo Noe, quod cessássent aquæ super terram. Exspectavítque nihilóminus septem álios dies: et emisit colúmbam, quæ non est revérsa ultra ad eum. Locútus est autem Deus ad Noe, dicens: Egrédere de arca, tu et uxor tua, filii tui et uxóres filiōrum tuórum tecum. Cuncta animántia, quæ sunt apud te, ex omni carne, tam in volatílibus quam in béstiiis et univérsis reptílibus, quæ reptant super terram, educ tecum, et ingredímini super terram: créscite et multiplicámini super eam. Egréssus est ergo Noe et filii ejus, uxor illiū, et uxóres filiōrum ejus cum eo. Sed et ómnia animántia, juménta et reptilia, quæ reptant super terram, secúndum genus suum, egréssa sunt de arca. Ædificávit autem Noe altáre Dómino: et tollens de cunctis pecóribus et volúcribus mundis, obtulit holocáusta super altáre. Odoratúsque est Dóminus odórem suavitatis.

Orémus. Flectámus génuā.

R. Leváte.

Oratio

Deus, incommutábilis virtus et lumen æténum: réspice propítius ad totiū Ecclésiæ tuæ miráble sacraméntum, et opus salútis humánæ, perpétuæ dispositiōnis effectu, tranquillus operare; totúsque mundus experiátur et videat, dejécta érigi, inveteráta renovári, et per ipsum redíre ómnia in íntegrum, a quo sumpsére principiū: Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum.

In diébus illis: Tentávit Deus Abraham, et dixit ad eum: Abraham, Abraham. At ille respóndit: Adsum. Ait illi: Tolle filium tuum unigénitum, quem diligis, Isaac, et vade in terram visiónis: atque ibi ófferes eum in holocáustum super unum móntium, quem monstrávero tibi. Igitur Abraham de nocte consúrgens, stravit ásinum suum: ducens secum duos júvenes et Isaac, filium suum. Cumque concidísset ligna in holocáustum, abiit ad locum, quem præcéperat ei Deus. Die autem tértio, elevátis oculis, vidit locum procul: dixítque ad púeros suos: Exspectáte hic cum ásino: ego et puer illuc usque properántes, postquam adoravérimus, revertémur ad vos. Tulit quoque ligna holocáusti, et impósuit super Isaac, filium suum: ipse vero portábat in mánibus ignem et gládium. Cumque duo pérgerent simul, dixit Isaac patri suo: Pater mi. At ille respóndit: Quid vis, fili? Ecce, inquit, ignis et ligna: ubi est víctima holocáusti? Dixit autem Abraham: Deus providébit sibi victimam holocáusti, fili mi. Pergébant ergo páriter: et venérunt ad locum, quem osténderat ei Deus, in quo ædificávit altáre et désuper ligna compósuit: cumque alligásset Isaac, filium suum, pósuit eum in altáre super struem lignórum. Extendítque manum et arípuit gládium, ut immoláret filium suum. Et ecce, Angelus Dómini de cælo clamávit, dicens: Abraham, Abraham. Qui respóndit: Adsum. Dixítque ei: Non exténdas manum tuam super púerum neque fáciás illi quidquam: nunc cognóvi, quod times Deum, et non pepercísti unigénito filio tuo propter me. Levávit Abraham oculos suos, vidítque post tergum arítem inter vepres hæréntem córnibus, quem assúmens óbtulit holocáustum pro filio. Appellavítque nomen loci illíus, Dóminus videt. Unde usque hódie dicitur: In monte Dóminus vidébit. Vocávit autem Angelus Dómini Abraham secúndo de cælo, dicens: Per memetipsum jurávi, dicit Dóminus: quia fecísti hanc rem, et non pepercísti filio tuo unigénito propter me: benedícám tibi, et multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli et velut arénam, quæ est in lítore maris: possidébit semen tuum portas inimicórum suórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terræ, quia obcedísti voci meæ. Revérsus est Abraham ad púeros suos, abierúntque Bersabée simul, et habitávit ibi.

Orémus. Flectámus génuá.

R. Leváte.

Oratio

Deus, fidélium Pater summe, qui in toto orbe terrárum, promissiónis tuæ filios diffusa adoptiónis grátia multíplicas: et per paschále sacraméntum, Abraham púerum tuum universárum, sicut jurásti, géntium éfficis patrem; da pópolis tuis digne ad grátiam tuæ vocatiónis introíre. Per Dóminum.

In diébus illis: Factum est in vigilia matutína, et ecce, respíciens Dóminus super castra Ægyptiorum per colúmnam ignis et nubis, interfécit exércitum eórum: et subvértil rotas curruum, ferebantúrque in profúndum. Dixérunt ergo Ægyptii: Fugiámus Israélem: Dóminus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dóminus ad Móysen: Exténde manum tuam super mare, ut revertántur aquæ ad Ægyptios super currus et équites eórum. Cumque extendísset Móyses manum contra mare, revérsum est primo dilúculo ad priórem locum: fugientibúsque Ægyptiis occurréunt aquæ, et invólvit eos Dóminus in médiis flúc-tibus. Reversæque sunt aquæ, et operuérunt currus et équites cuncti exércitus Pharaónis, qui sequéntes ingréssi fúerant mare: nec unus

quidem supérfuit ex eis. Filii autem Israel perrexérunt per médium
sicci maris, et aquæ eis erant quasi pro muro a dextris et a sinistris:
liberavítque Dóminus in die illa Israel de manu Ægyptiorum. Et vidé-
runt Ægyptios mórtuos super litus maris, et manum magnam, quam
exercúerat Dóminus contra eos: timuítque pôpulus Dóminum, et cre-
didérunt Dómino et Móysi, servo ejus. Tunc cécinit Móyses et filii
Israel carmen hoc Dómino, et dixerunt:

Cant.

8.

G

Anté- mus * Dó-mino : glo-ri- óse e- nim

hono-ri-fi- cá- tus est : équum et ascen- só-

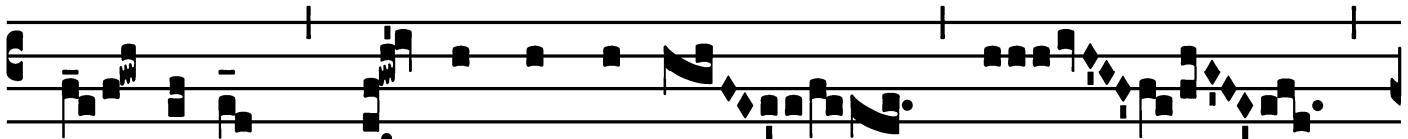
rem pro-jé-cit in má- re : adjú-tor

et pro-téctor fáctus est mí-hi in sa- lú- tem.

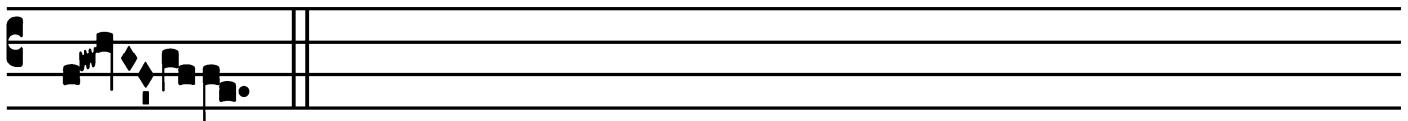
℣. Hic Dé- us mé- us, et hono-rábo é- um :

Dé- us pátris mé- i, et exal- tá- bo é-

um. ℣. Dó-minus cónte-rens bél- la :

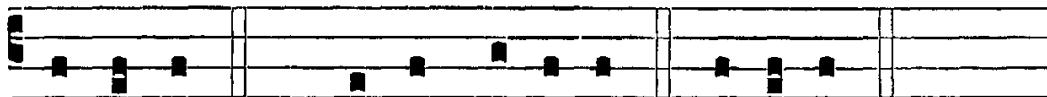

Dó- minus * nó-men est íl-li.

Diaconus

Subdiaconus

O -ré -mus. Flec-tá-mus gé-nu - a. R. Le-vá - te.

Oratio

Deus, cuius antiqua miracula étiam nostris sáculis coruscáre sentimus: dum, quod uni pópulo, a persecutióne Ægyptiaca liberándo, déxteræ tuæ poténtiâ contulisti, id in salútem géntium per aquam regenerationis operáris: præsta; ut in Abrahæ filios et in Israelíticam dignitátem, totius mundi tránseat plenitúdo. Per Dóminum.

Prophetia V

Isaiæ 54, 17; 55, 1-11

Hæc est heréditas servórum Dómini: et justitia eórum apud me, dicit Dóminus. Omnes sitiéntes, veníte ad aquas: et qui non habétis argéntum, properáte, émite et comédite: veníte, émite absque argénto et absque ulla commutatióne vinum et lac. Quare appénditis argéntum non in pánibus, et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte audiéntes me, et comédite bonum, et delectábitur in crassitúdine ánima vestra. Inclináte aurem vestram, et veníte ad me: audíte, et vivet ánima vestra, et fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidéles. Ecce, testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem géntibus. Ecce, gentem, quam nesciébas, vocábis: et gentes, quæ te non cognovérunt, ad te current propter Dóminum, Deum tuum, et sanctum Israel, quia glorificávit te. Quærите Dóminum, dum inveníri potest: invocáte eum, dum prope est. Dere-líquat ímpius viam suam et vir iníquus cogitatiónes suas, et rever-tátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum: quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitatiónes meæ cogitatiónes vestræ: neque viæ vestræ viæ meæ, dicit Dóminus. Quia sicut exaltántur cæli a terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ a viis vestris, et cogitatiónes meæ a cogitatiónebus vestris. Et quómodo descéndit imber et nix de cælo, et illuc ultra non revertitur, sed inébriat terram, et infúndit eam, et germináre eam facit, et dat semen serénti et panem comedénti; sic erit verbum meum, quod egrediéatur de ore meo: non revertétur ad me vácum, sed fáciet, quæcúmque vólui, et prosperábitur in his, ad quæ misi illud: dicit Dóminus omnípotens.

Orémus. Flectámus génuia.

R. Leváte.

Oratio

Omnípotens sempiterne Deus, multíplica in honórem nómínis tui,
quod patrum fidei spoondísti: et promissiónis filios sacra adop-
tiónē diláta; ut, quod prióres Sancti non dubitavérunt futúrum, Ecclésia
tua magna jam ex parte cognóscat implétum. Per Dóminum.

Prophetia VI

Baruch 3, 9-38

Audi, Israel, mandáta vitæ: áuribus pércepe, ut scias prudéntiam.
A Quid est, Israel, quod in terra inimicórum es? Inveterásti in
terra aliéna, coinquinátus es cum mórtuis: deputátus es cum descen-
déntibus in inférnum. Dereliquísti fontem sapiéntiæ. Nam si in via Dei
ambulásses, habitásses útique in pace sempitérna. Disce, ubi sit pru-
déntia, ubi sit virtus, ubi sit intelléctus: ut scias simul, ubi sit longi-
túrnitas vitæ et victus, ubi sit lumen oculórum et pax. Quis invénit
locum ejus? et quis intrávit in thesáuros ejus? Ubi sunt príncipes gé-
nitiū, et qui dominántur super béstias, quæ sunt super terram? qui in
ávibus cæli ludunt, qui argéntum thesaurizant et aurum, in quo con-
fidunt hómines, et non est finis acquisitionis eórum? qui argéntum
fábricant, et solliciti sunt, nec est invéntio óperum illórum? Extermi-
náti sunt, et ad íferos descendérunt, et álli loco eórum surrexérunt.
Júvenes vidérunt lumen, et habitavérunt super terram: viam autem
disciplinæ ignoravérunt, neque intellexérunt sémitas ejus, neque filii
eórum suscepérunt eam, a fácie ipsórum longe facta est: non est audita
in terra Chánaan, neque visa est in Theman. Filii quoque Agar, qui
exquirunt prudéntiam, quæ de terra est, negotiatóres Merrhæ et The-
man, et fabulatóres, et exquisitóres prudéntiæ et intellegéntiæ: viam
autem sapiéntiæ nesciérunt, neque commemoráti sunt sémitas ejus.
O Israel, quam magna est domus Dei et ingens locus possessiónis
ejus! Magnus est et non habet finem: excélsus et imménsus. Ibi
fuérunt gigántes nomináti illi, qui ab início fuérunt, statúra magna,
sciéntes bellum. Non hos élégit Dóminus, neque viam disciplinæ in-
venérunt: propterea periérunt. Et quóniam non habuérunt sapiénti-
am, interiérunt propter suam insipiéntiam. Quis ascéndit in cælum,
et accépit eam et edúxit eam de núbibus? Quis transfretávit mare,
et invénit illam? et áttulit illam super aurum eléctum? Non est, qui
possit scire vias ejus neque qui exquirat sémitas ejus: sed qui scit
univérsa, novit eam et adinvénit eam prudéntia sua: qui præparávit
terram in æterno tempore, et replévit eam pecúdibus et quadrupé-
dibus: qui emittit lumen, et vadit: et vocávit illud et obóedit illi in
tremóre. Stellæ autem dedérunt lumen in custódiis suis et lætátæ
sunt: vocátæ sunt, et dixérunt: Adsumus: et luxérunt ei cum jucun-
ditáte, qui fecit illas. Hic est Deus noster, et non æstimábitur álius
advérsus eum. Hic adinvénit omnem viam disciplinæ, et trádidit illam
Jacob púero suo et Israel dilécto suo. Post hæc in terris visus est,
et cum homínibus conversátus est.

Orémus. Flectámus génuia.

R. Leváte.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam semper géntium vocatióne multíplicas:
concéde propítius; ut, quos aqua baptísmatis ábluis, continúa
protectiōne tueáris. Per Dóminum.

Prophetia VII

Ezech. 37, 1-14

In diébus illis: Facta est super me manus Dómini, et edúxit me in spíritu Dómini: et dimísit me in médio campi, qui erat plenus óssibus: et circumdúxit me per ea in gyro: erant autem multa valde super fáciem campi siccaque veheménter. Et dixit ad me: Fili hóminis, putásne vivent ossa ista? Et dixi: Dómine Deus, tu nosti. Et dixit ad me: Vaticináre de óssibus istis: et dices eis: Ossa árida, audíte verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus óssibus his: Ecce, ego intromíttam in vos spíritum, et vivétis. Et dabo super vos nervos, et succréscere fáciam super vos carnes, et superexténdam in vobis cutem: et dabo vobis spíritum, et vivétis, et sciétis, quia ego Dóminus. Et prophetávi, sicut præcéperat mihi: factus est autem sónitus prophetante me, et ecce commótio: et accessérunt ossa ad ossa, unumquódque ad junctúram suam. Et vidi, et ecce, super ea nervi et carnes ascendérunt: et exténta est in eis cutis désuper, et spíritum non habébant. Et dixit ad me: Vaticináre ad spíritum, vaticináre, fili hóminis, et dices ad spíritum: Hæc dicit Dóminus Deus: A quátuor ventis veni, spíritus, et insúffla super interféctos istos, et reviviscant. Et prophetávi, sicut præcéperat mihi: et ingréssus est in ea spíritus, et vixérunt: steterúntque super pedes suos exércitus grandis nimis valde. Et dixit ad me: Fili hóminis, ossa hæc univérsa, domus Israel est: ipsi dicunt: Aruérunt ossa nostra, et périit spes nostra, et abscíssi sumus. Propterea vaticináre, et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce, ego apériam túmulos vestros, et edúcam vos de sepúlcris vestris, pópulus meus: et indúcam vos in terram Israel. Et sciétis, quia ego Dóminus, cum aperúero sepúlcrum vestra et edúxero vos de túmulis vestris, pópule meus: et dédero spíritum meum in vobis, et vixéritis, et requiésccere vos fáciam super humum vestram: dicit Dóminus omnípotens.

Orémus. Flectámus génuá.

R. Leváte.

Oratio

Deus, qui nos ad celebrándum paschále sacraméntum utriúsque Testaménti páginis instruis: da nobis intelligere misericórdiam tuam; ut ex perceptióne præséntium múnierum firma sit exspectatio futurórum. Per Dóminum.

Prophetia VIII

Isaiæ 4, 1-6

Apprehéndent septem mulieres virum unum in die illa, dicéntes: Apprehéndent septem mulieres virum unum in die illa, dicéntes: Panem nostrum comedémus, et vestiméntis nostris operiémur: tantúmmodo invocétur nomen tuum super nos, aufer opprórium nostrum. In die illa erit germen Dómini in magnificéntia et glória, et fructus terræ sublímis, et exsultátio his, qui salváti fúerint de Israel. Et erit: Omnis, qui relictus fúerit in Sion et résiduus in Jérúsalem, sanctus vocábitur, omnis, qui scriptus est in vita in Jérúsalem. Si ablúerit Dóminus sordes filiárum Sion, et sanguinem Jérúsalem láverit de médio ejus, in spíritu judícií et spíritu ardóris. Et creábit Dóminus super omnem locum montis Sion, et ubi invocátus est, nubem per diem, et fumum, et splendórem ignis flammántis in nocte: super omnem enim glóriam protéctio. Et tabernáculum erit in umbráculum diéi ab æstu, et in securitátem et absconsiónem a túnbine et a pluvia.

Cant.

8.

V

Ine- a * fácta est di- lé- cto

in córnu, in lóco ú- be- ri.

ꝝ. Et macé-

ri- am circúmde-dit, et circumfó- dit : et plan-

távit víne- am Só- rec : et ædi- fi- cá- vit

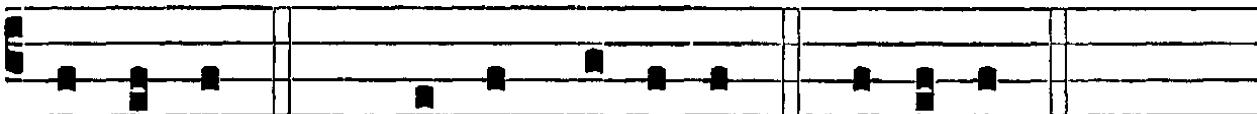
túrrim in mé-di- o é- jus. ꝝ. Et tórcu-lar fódit

in é- a : víne- a e- nim Dómi-ni Sá-

ba- oth, dó- mus * Is-ra-ël est.

Diaconus

Subdiaconus

O - ré - mus. Flec - tár - mus gé - nu - a. R. Le - vá - te.

Oratio

Deus, qui in ómnibus Ecclésiæ tuæ filiis, sanctórum Prophetárum voce manifestásti, in omni loco dominatiónis tuæ, satórem te bonórum séminum, et electórum pálmitum esse cultórem: tríbue pópulis tuis, qui et vineárum apud te nómine censéntur et ségetum; ut, spinárum et tribulórum squalóre resecáto, digna efficiántur fruge fecúndi. Per Dóminum.

Prophetia IX

Exodi 12, 1-11

In diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen et Aaron in terra Aegypti: Mensis iste, vobis princípium ménsium: primus erit in ménsibus anni. Loquímini ad univérsum cœtum filiórum Israel, et dícite eis: Décima die mensis hujus tollat unusquísque agnum per famílias et domos suas. Si autem minor est númerus, ut sufficere possit ad vescéndum agnum, assúmet vicínum suum, qui junctus est dómui suæ, juxta númerum animárum, quæ sufficere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, annículus: juxta quem ritum tollétis et hædum. Et servábitis eum usque ad quartam déci-mam diem mensis hujus: immolabítque eum univérsa multitúdo filiórum Israel ad vésperam. Et sument de sanguine ejus, ac ponent super utrúmque postem et in superlimináribus domórum, in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, et ázymos panes cum lactúcis agréstibus. Non comedétis ex eo crudum quid nec coctum aqua, sed tantum assum igni: caput cum pédibus ejus et intestínis vorábitis. Nec remanébit quidquam ex eo usque mane. Si quid résiduum fúerit, igne comburétis. Sic autem comedétis illum: Renes vestros accingétis, et calceaménta habébitis in pédibus, tenén-tes báculos in mánibus, et comedétis festinánte: est enim Phase (id est tránsitus) Dómini.

Orémus. Flectámus génuia.

R. Leváte.

Oratio

Omnipotens sempitérne Deus, qui in ómnium óperum tuórum dis-pensatióne mirábilis es: intéllegant redémpti tui, non fuísse ex-celléntius, quod initio factus est mundus, quam quod in fine sæculó-rum Pascha nostrum immolátus est Christus: Qui tecum.

Prophetia X

Jonæ 3, 1-10

In diébus illis: Factum est verbum Dómini ad Jonam Prophétam secúndo, dicens: Surge, et vade in Níniven civitátem magnam: et prædica in ea prædicatióne, quam ego loquor ad te. Et surrexit Jonas, et ábiit in Níniven juxta verbum Dómini. Et Nínive erat ci-vitas magna itinere trium diérum. Et cœpit Jonas introire in civitátem itinere diéi unius: et clamávit et dixit: Adhuc quadragínta dies, et Nínive subvertétur. Et credidérunt viri Ninivítæ in Deum: et prædicavérunt jejúnium, et vestiti sunt saccis a majóre usque ad minórem. Et pervénit verbum ad regem Nínive: et surrexit de sólio suo, et abjécit vestiméntum suum a se, et indútus est sacco, et sedet in cínere. Et clamávit et dixit in Nínive ex ore regis et príncipum ejus, dicens: Hómines et juménta et boves et pécora non gustent quidquam: nec pascántur, et aquam non bibant. Et operiántur saccis hómines et juménta, et clament ad Dóminum in fortitúdine, et convertátur vir a via sua mala, et ab iniquitaté, quæ est in máni bus eórum. Quis scit, si convertátur et ignóscat Deus: et revertátur a furóre iræ suæ, et non peribimus? Et vidit Deus ópera eórum, quia convérsi sunt de via sua mala: et misértus est pôpulo suo, Dóminus, Deus noster.

Orémus. Flectámus génuia.

R. Leváte.

Oratio

Deus, qui diversitátem géntium in confessióne tui nóminis adunásti: da nobis et velle et posse, quæ præcipis; ut, pôpulo ad æternitátem vocáto, una sit fides méntium et pietas actionum. Per Dóminum.

Prophetia XI

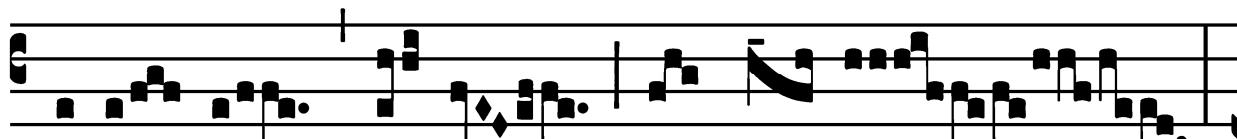
Deut. 31, 22-30

In diébus illis: Scripsit Móyses cáanticum, et dócuit filios Israel. Præcepítque Dóminus Jósue, filio Nun, et ait: Confortáre, et esto robústus: tu enim introduces filios Israel in terram, quam pollícitus sum, et ego ero tecum. Postquam ergo scripsit Móyses verba legis hujus in volúminé, atque complévit: præcépit Levítis, qui portábant arcam fœderis Dómini, dicens: Tóllite librum istum, et pónite eum in látere arcæ fœderis Dómini, Dei vestri: ut sit ibi contra te in testimónium. Ego enim scio contentiόnem tuam et cervícem tuam duríssimam. Adhuc vivénte me et ingrediénte vobíscum, semper contentiōse egístis contra Dóminum: quanto magis, cum mórtuus fuero? Congregáte ad me omnes majóres natu per tribus vestras, atque doctóres, et loquar audiéntibus eis sermones istos, et invocábo contra eos cælum et terram. Novi enim, quod post mortem meam inique agéatis et declinábitis cito de via, quam præcépi vobis: et occurrent vobis mala in extrémo témpore, quando feceritis malum in cœlo aspéctu Dómini, ut irritéris eum per ópera mánum vestrárum. Lc. cùtus est ergo Móyses, audiénte univérso cœtu Israel, verba cárminis hujus, et ad finem usque complévit.

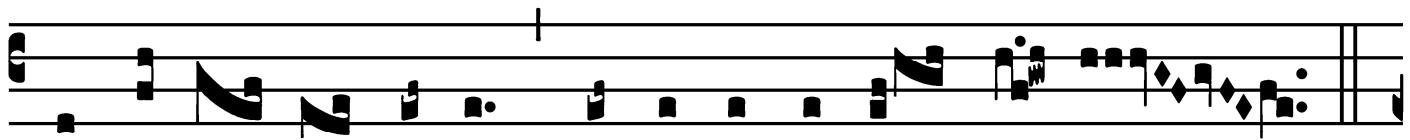
Cant.

8.

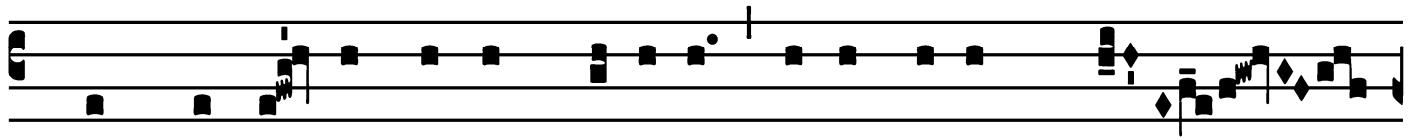
A

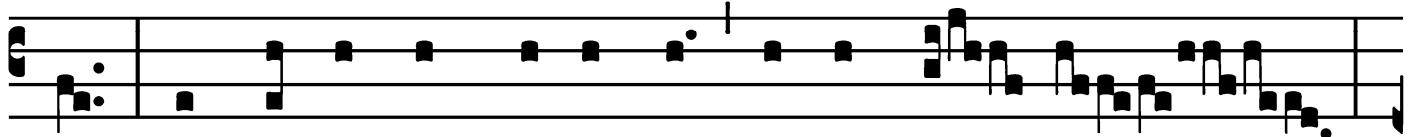
Ttén-de, * cœ-lum, et ló-quar :

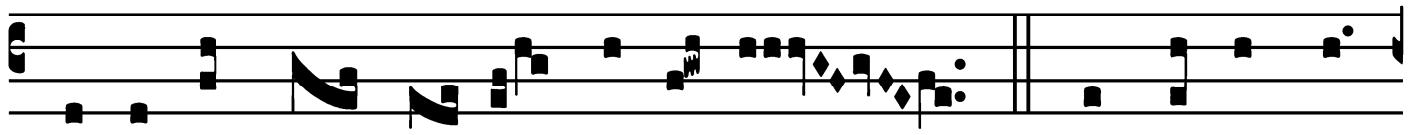
et áudi- at térra vérba ex ó-re mé- o.

℣. Exspecté- tur sic-ut plúvi- a e-lóqui- um mé-

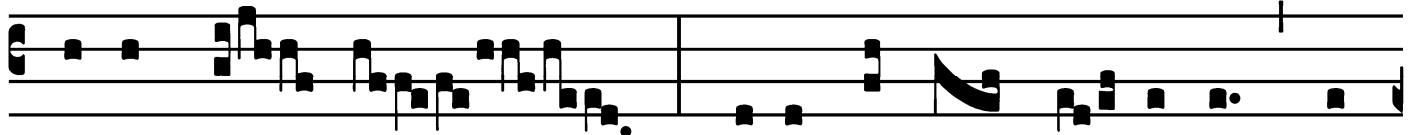

um : et descéndant sic-ut ros vérba mé- a,

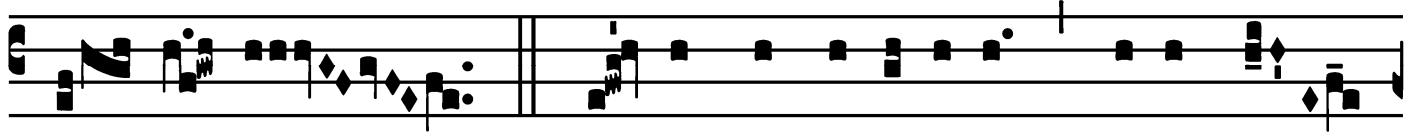

sic-ut ímber su-per grámi-na.

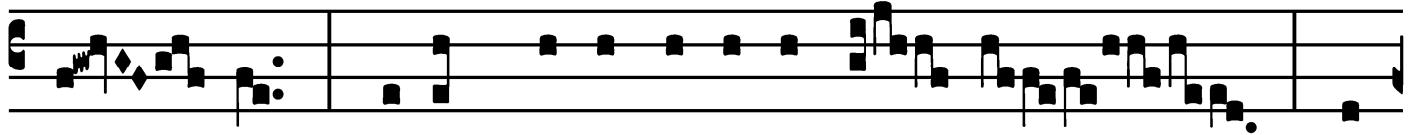
℣. Et sic-ut nix

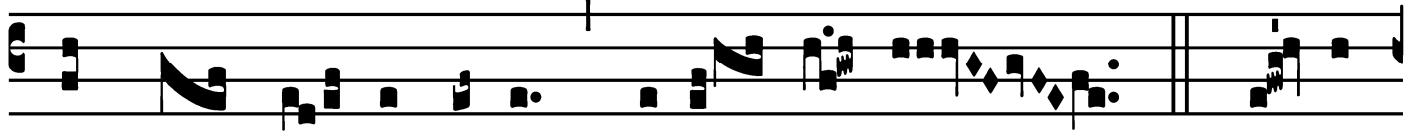
super fœ- num : qui a nómen Dó- mi-ni in-

vo- cá- bo. ℣. Dá- te magni-túdinem Dé- o nó-

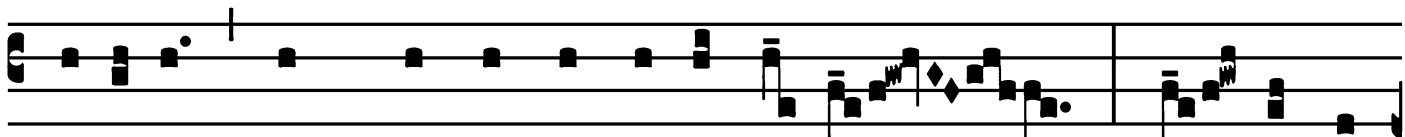

stro : Dé-us, vé-ra ópe-ra é- jus, et

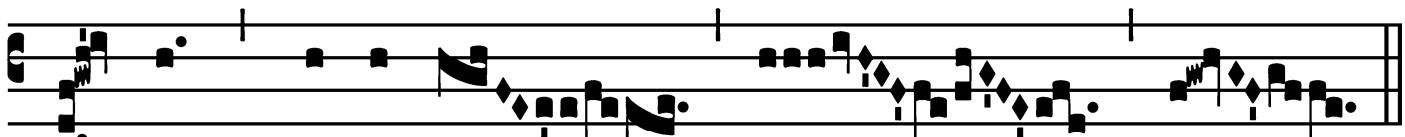

ómnes ví- æ é-jus judí- ci- a.

℣. Dé- us

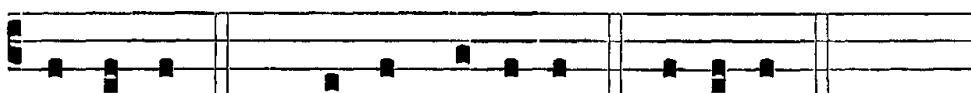
fidé-lis, in quo non est in-íqui-tas : jú-stus et

sánctus * Dómi-nus.

Diaconus

Subdiaconus

O - ré - mus. Flec-tá - mus gé - nu - a. R. Le - vá - te.

Oratio

Deus, celsitúdo humílium et fortitúdo rectórum, qui per sanctum Móysen, púerum tuum, ita erudíre pópulum tuum sacri cárminis tui décantátio voluísti, ut illa legis iterátio fieret étiam nostra diréctio: excita in omnem justificatárum géntium plenitúdinem poténtiam tuam, et da lătítiam, mitigándo terrórem; ut, ómnium peccátis tua remissióne delétis, quod denuntiátum est in ultiónem, tránseat in salútem. Per Dóminum.

Prophetia XII

Dan. 3, 1-24

In diébus illis: Nabuchodónosor rex fecit státuam áuream, altitúdine cubitórum sexaginta, latitúdine cubitórum sex, et státuit eam in campo Dura provinciæ Babylónis. Itaque Nabuchodónosor rex misit ad congregándos sátrapas, magistrátus, et júdices, duces, et tyránnos, et præféctos, omnésque príncipes regiónum, ut convenírent ad dedicatióne státuæ, quam eréxerat Nabuchodónosor rex. Tunc congregáti sunt sátrapæ, magistrátus, et júdices, duces, et tyránni, et optimátes, qui erant in potestátibus constitúti, et univérsi príncipes regiónum, ut convenírent ad dedicatióne státuæ, quam eréxerat Nabuchodónosor rex. Stabant autem in conspéctu státuæ, quam posúerat Nabuchodónosor rex, et præco clamábat valénter: Vobis dicitur pópulis, tribubus et linguis: In hora, qua audiéritis sónitum tubæ, et fistulæ, et cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, et univérsi géneris musicórum, cadéntes adoráte státuam áuream, quam constituit Nabuchodónosor rex. Si quis autem non prostrátus adoráverit, eádem hora mittétur in fornácem ignis ardéntis. Post hæc igitur statim ut audiérunt omnes pópuli sónitum tubæ, fistulæ, et cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, et omnis géneris musicórum, cadéntes omnes pópuli, tribus et linguæ adoravérunt státuam áuream, quam constitúerat Nabuchodónosor rex. Statimque in ipso tempore accedéntes viri Chaldæi accusavérunt Judéos, dixerúntque Nabuchodónosor regi: Rex, in æténum vive: tu, rex, posuísti decretum, ut omnis homo, qui audierit sónitum tubæ, fistulæ, et cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, et univérsi géneris musicórum, prosternat se et adóret státuam áuream: si quis autem non prócidens

adoráverit, mittáatur in fornácem ignis ardéntis. Sunt ergo viri Judæi, quos constituísti super ópera regiónis Babylónis, Sidrach, Misach et Abdénago: viri isti contempsérunt, rex, decretum tuum: deos tuos non colunt, et státuam áuream, quam erexisti, non adórant. Tunc Nabuchodónosor in furóre et in ira præcépit, ut adduceréntur Sidrach, Misach et Abdénago: qui conféstim addúcti sunt in conspéctu regis. Pronuntiánsque Nabuchodónosor rex, ait eis: Veréne, Sidrach, Misach et Abdénago, deos meos non cólitis, et státuam áuream, quam constitui, non adoráti? Nunc ergo, si estis paráti, quacúmque hora audiéritis sónitum tubæ, fistulæ, cítharæ, sambúcæ, et psaltréi, et symphóniæ, omnísque géneris musicórum, prostérnите vos et adoráte státuam, quam feci: quod si non adoravéritis, eádem hora mittémini in fornácem ignis ardéntis; et quis est Deus, qui erípet vos de manu mea? Respondéntes Sidrach, Misach et Abdénago, dixérunt regi Nabuchodónosor: Non opórtet nos de hac re respondére tibi. Ecce enim, Deus noster, quem cólimus, potest erípere nos de camíno ignis ardéntis, et de máribus tuis, o rex, liberáre. Quod si noluerit, notum sit tibi, rex, quia deos tuos non cólimus et státuam áuream, quam erexisti, non adorámus. Tunc Nabuchodónosor replétus est furóre, et aspéctus faciéi illíus immutátus est super Sidrach, Misach et Abdénago, et præcépit, ut succenderéntur fornax séptuplum, quam succéndi consuéverat. Et viris fortíssimis de exércitu suo jussit, ut, ligátis pédibus Sidrach, Misach et Abdénago, mítterent eos in fornácem ignis ardéntis. Et conféstim viri illi vinci, cum braccis suis et tiáris et calceaméntis et véstibus, missi sunt in médium fornácis ignis ardéntis: nam jússio regis urgébat: fornax autem succénsa erat nimis. Porro viros illos, qui miserant Sidrach, Misach et Abdénago, interfécit flamma ignis. Viri autem hi tres, id est, Sidrach, Misach et Abdénago, cecidérunt in médio camíno ignis ardéntis colligáti. Et ambulábant in médio flammæ laudántes Deum, et benedícentes Dómino.

Hic non dicitur Flectámus génuia, sed tantum:

Orémus.

Oratio

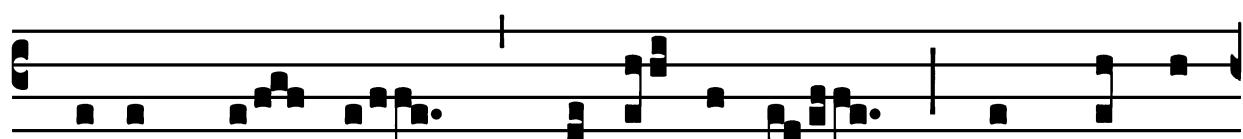
Omnípotens sempitérne Deus, spes única mundi, qui Prophetárum tuórum præcónio præséntium téporum declarásti mystéria: auge populi tui vota placátus; quia in nullo fidélium, nisi ex tua inspiratióne, provéniunt quarúmlibet increménta virtútum. Per Dóminum.

His expletis, si ecclesia habuerit Fontem baptismalem, Sacerdos benedicturus Fontem, accipit Pluviale violaceum, et præcedente Cruce, cum candelabris, et Cereo benedicto accenso, descendit cum Clero, et Ministris pártis ad Fontem: et interim cantatur sequens:

Cant.

8.

S

Icut cér-vus * de-sí-de-rat ad fóntes

aquá- rum : i- ta de- síde- rat ánima mé- a

ad te, Dé- us. Ý. Si-tí- vit ánima mé-

a ad Dé-um ví- vum : quando vé-ni- am

et appa- ré- bo ante fá- ci- em Dé- i

mé- i? Ý. Fu-é- runt mí-hi lácrimæ

mé- æ pánes dí- e ac nó- cte, dum

dí-ci- tur mí-hi per síngu-los dí- es : U- bi

est * Dé- us tú-us?

Deinde Sacerdos antequam intret ad benedictionem Fontis, dicit hanc Orationem juxta Fontem:

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, résponce propítius ad devotíonem pópuli renascéntis, qui, sicut cervus, aquárum tuárum éxpetit fontem: et concéde propítius; ut fídei ipsíus sitis, baptísmatis mystério, ánimam corpúsque sanctíficet. Per Dóminum.

R. Amen.

Postea procedit ad benedictionem Fontis, dicens:

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, adésto magnæ pietátis tuæ mystériis, adésto sacraméntis: et ad recreándos novos pópulos, quos tibi fons baptísmatis párturit, spíritum adoptíonis emítte; ut, quod nostræ humilitáris geréndum est ministério, virtútis tuæ impleáatur efféctu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus,

Elevans vocem in modum Præfationis, prosequitur junctis manibus:

P

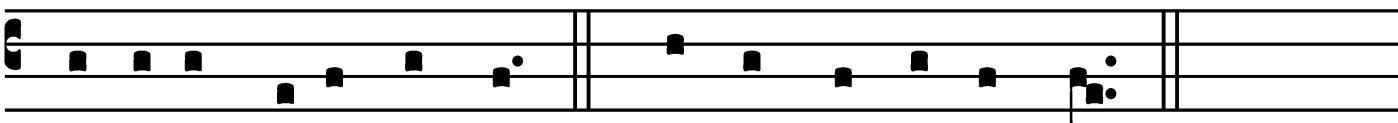
ER ómni- a sácu- la sæ-cu-ló-rum. R. Amen.

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spí-ri-tu tú-o. V. Súrsum

córda. R. Habémus ad Dóminum. V. Grá-ti- as agámus

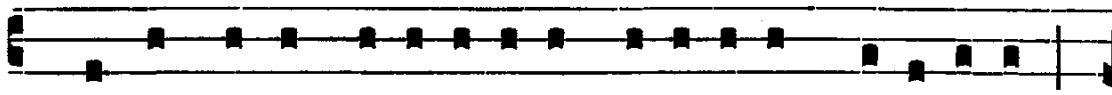

Dómino Dé-o nóstro. R. Dígnum et jústum est.

tu - i grá - ti - am de Spí - ri - tu Sancto.

Hic Sacerdos in modum crucis aquam dividit manu extensa, quam statim linteo extergit, dicens:

Qui hanc aquam, re - ge - ne - rándis ho - mí - ni - bus præ - pa - rá - tam,

non la - téndo subré - pat: non in - fi - ci - éndo corrúmpat.

Aquam manu tangit.

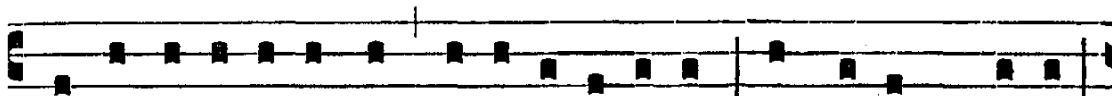

Sit hæc sancta et ínno - cens cre - a - tú - ra lí - be - ra ab omni

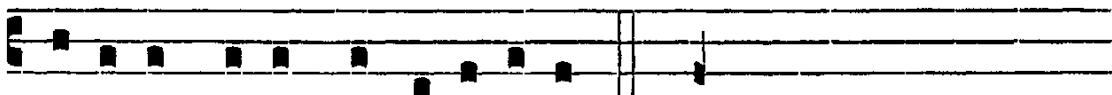

ti - am consequántur.

Facit tres cruces super Fontem, dicens:

Unde be - ne - dí - co te, cre - a - tú - ra aquæ, per De - um ✕ vi - vum,

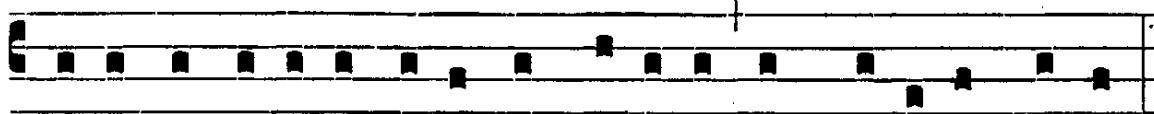

Spí - ri - tus su - per te fe - re - bá - tur.

Hic manu aquam dividit et effundit eam versus quatuor mundi partes, dicens:

Qui te de pa - ra - dí - si fonte ma - ná - re fe - cit, et in quá - tu - or

e - os in nō-mi-ne Pa-tris, et Fí - li - i, et Spí - ri - tus Sancti.

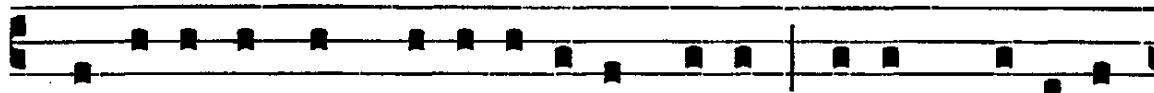
Mutat vocem, et prosequitur in tono Lectionis.

Hæc nobis præcépta servántibus, tu, Deus omnípotens, clemens adésto: tu benignus aspira.

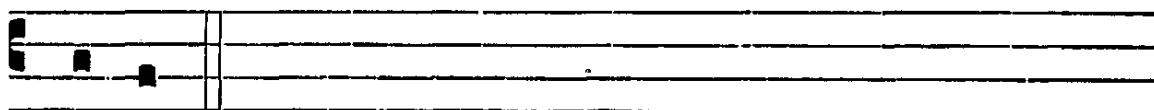
Halat ter in aquam in modum crucis, dicens:

Tu has símplices aquas tuo ore benedícito: ut præter naturálem emundatióne, quam lavándis possunt adhibére corpóribus, sint étiam purificándis méntibus efficáces.

Hic Sacerdos paululum demittit Cereum in aquam: et resumens tonum Præfationis, dicit:

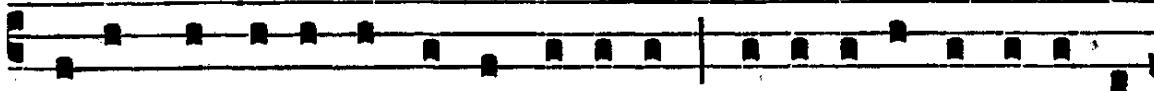

Descéndat in hanc ple-ni-tú-di-nem fontis vir-tus Spí-ri-tus

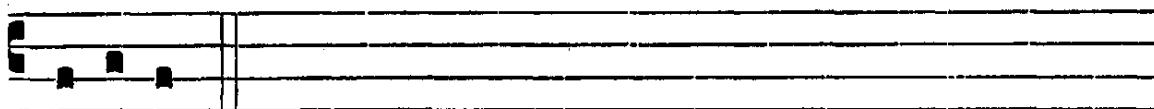

Sancti.

Deinde extractum Cereum de aqua, iterum profundius mergit, aliquanto altius repetens: Descéndat in hanc. Postea Cereum rursus de aqua extractum, tertio immersens usque ad fundum, altiori adhuc voce repetit: Descéndat, ut supra. Et deinde sufflans ter in aquam, secundum hanc figuram *prosequitur:*

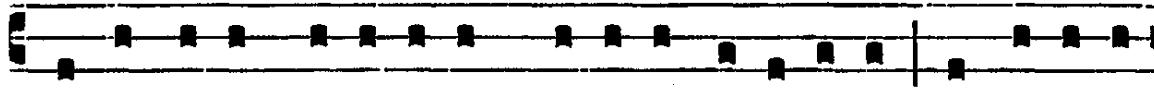

To-támque hu-jus aquæ substán-ti - am re-ge-ne-rándi fe-cúndet

ef-féctu.

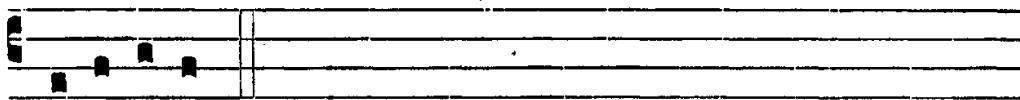
Hic tollitur Cereus de aqua, et prosequitur:

Hic ómni - um pecca-tó-rum má-cu-læ de - le - ántur: hic na-tú-ra

ó-nis ingrēssus, in ve-ræ inno-cénti - æ no-vam in-fán-ti - am

re-nascá-tur.

Sequentia dicit legendo:

Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui ven-túrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. R. Amen.

Deinde per assistentes Sacerdotes spargitur de ipsa aqua benedicta super populum. Et interim unus ex ministris ecclesiæ accipit in vase aliquo de eadem aqua ad aspergendum in domibus, et aliis locis. His peractis, Sacerdos qui benedicit Fontem, infundit de Oleo Catechumenorum in aquam in modum crucis, intellegibili voce dicens:

Sanctificétur et fecundétur fons iste Oleo salútis renascéntibus ex eo, in vitam ætérnam. R. Amen.

Deinde infundit de Chrismate, modo quo supra, dicens:

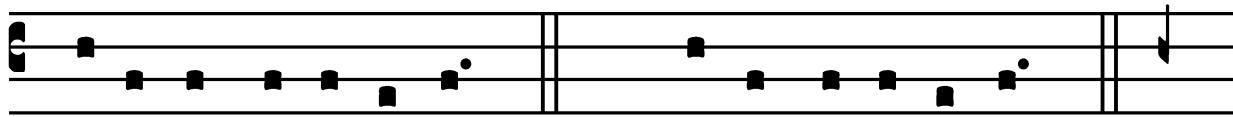
Infúsio Chrísmatis Dómini nostri Jesu Christi, et Spíritus Sancti Parácliti, fiat in nómine sanctæ Trinitátis. R. Amen.

Postea accipit ambas ampullas dicti Olei sancti et Chrismatis, et de utroque simul in modum crucis infundendo, dicit:

Commíxtio Chrísmatis sanctificationis, et Olei unctiónis, et Aquæ baptísmatis, páriter fiat in nómine Pa ✕ tris, et Fi ✕ lii, et Spíritus ✕ Sancti. R. Amen.

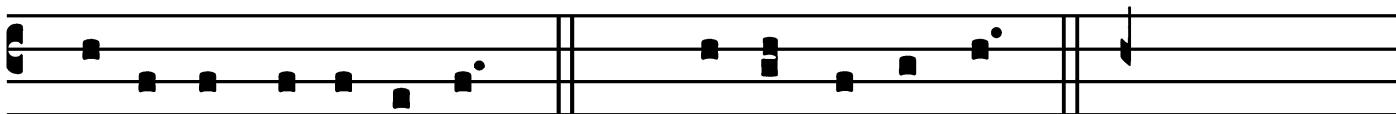
Tunc miscet ipsum Oleum cum aqua, et spargit manu sua per omnem Fontem. Si aderunt baptizandi, eos baptizet more consueto. Deinde revertentibus Sacerdote et Ministris ad Altare, cantantur Litaniae a duobus Cantoribus, et Chorus idem simul repetit, ut dicitur infra.

¶ Ubi vero non est Fons baptismalis, finita ultima Prophetia cum sua Oratione, Celebrans Casulam deponit, et cum Ministris ante Altare procumbit: et aliis omnibus genuflexis, cantantur Litaniae in medio Chori a duo-bus Cantoribus, utroque Choro idem simul respondentे. Cum autem per-ventum fuerit ad N. Peccatóres, Te rogámus, Sacerdos et Ministri surgunt, et accedentes ad sacristiam, induuntur paramentis albi coloris pro Missa sollempniter celebranda: et interim accenduntur luminaria in Altari. In fine Litaniarum cantantur sollempniter Kýrie, élison, et repetuntur, ut in Missa moris est.

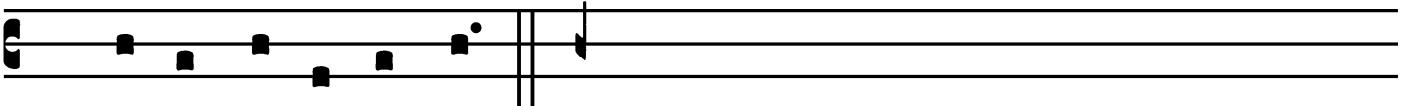

K

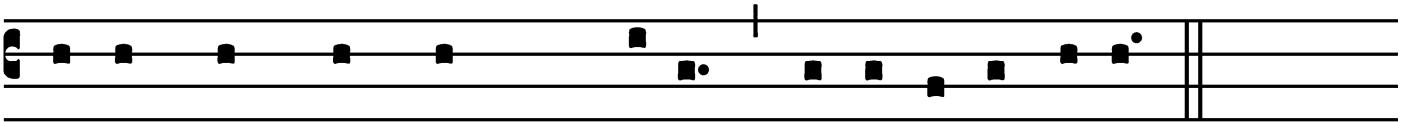
Yri- e, e-lé- i-son. ij. Chríste, e-lé- i-son. ij.

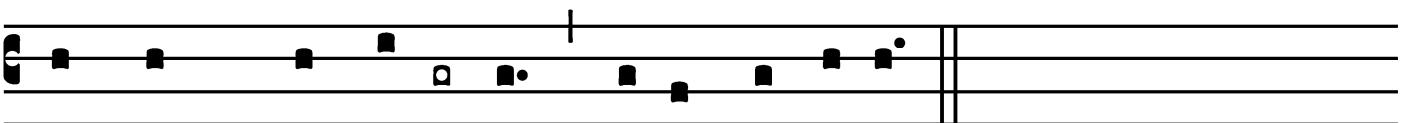
Ký-ri- e, e-lé- i-son. ij. Chríste, áudi nos. ij.

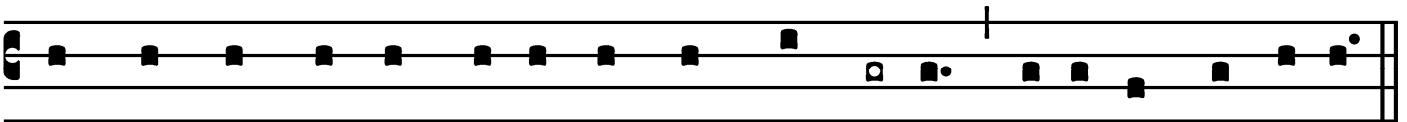
Chríste, exáudi nos. *ij.*

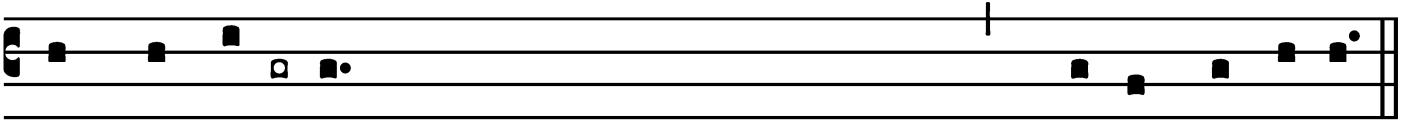
Pá-ter de cœ- lis, Dé-us, mi-se-ré-re nóbis.
Fíli Redémptor mundi, Dé-us, mi-se-ré-re nóbis.
Spíri- tus Sán-cte, Dé-us, mi-se-ré-re nóbis.
Sáncta Trínitas, únus Dé-us, mi-se-ré-re nóbis.

Sáncta Ma- rí- a, óra pro nóbis.
Sáncta Dé- i Gé-nitrix, óra pro nóbis.
Sáncta Vírgo vírginum, óra pro nóbis.
Sáncte Mícha- él, óra pro nóbis.
Sáncte Gábri- el, óra pro nóbis.
Sáncte Rápha-él, óra pro nóbis.

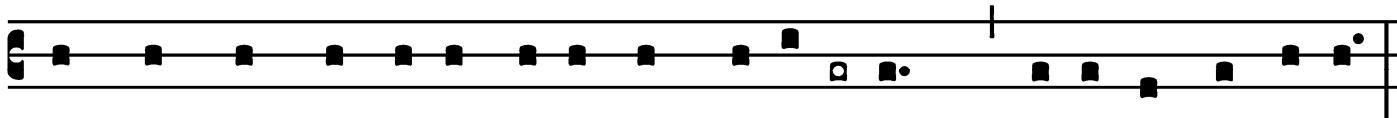

Omnes sáncti Ange-li et archángeli, orá-te pro nóbis.
Omnes sáncti beatórum Spirítuum órdines, orá-te pro nóbis.
Sáncte Joánnes Baptísta, óra pro nóbis.
Sáncte Jóseph, óra pro nóbis.
Omnes sáncti Patriárchæ et Prophétæ, orá-te pro nóbis.

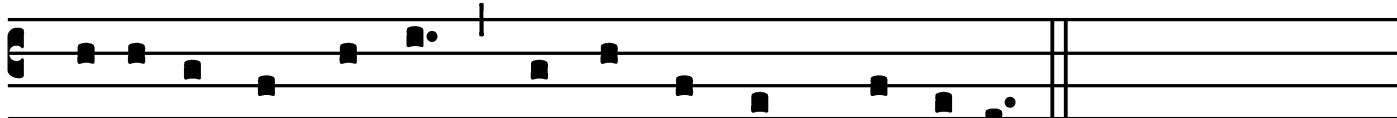

Sáncte Pé- tre, óra pro nóbis.
Sáncte Páule, óra pro nóbis.

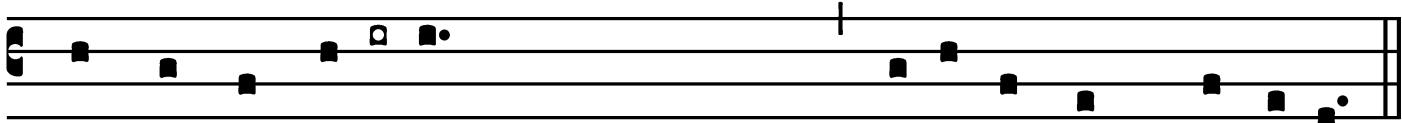
Sáncte Andréa,	óra pro nóbis.
Sáncte Joánnes,	óra pro nóbis.
Omnes Sáncti Apóstoli et Evangelístæ,	oráte pro nóbis.
Omnes Sáncti Discípuli Dómini,	oráte pro nóbis.
Sáncte Stéphane,	óra pro nóbis.
Sáncte Laurénti,	óra pro nóbis.
Sáncte Vincénti,	óra pro nóbis.
Omnes Sáncti Mártires,	oráte pro nóbis.
Sáncte Silvéster,	óra pro nóbis.
Sáncte Gregóri,	óra pro nóbis.
Sáncte Augustíne,	óra pro nóbis.
Omnes Sáncti Pontífices et Confessóres,	oráte pro nóbis.
Omnes Sáncti Doctóres,	oráte pro nóbis.
Sáncte Antóni,	óra pro nóbis.
Sáncte Benedícte,	óra pro nóbis.
Sáncte Domínice,	óra pro nóbis.
Sáncte Francísce,	óra pro nóbis.

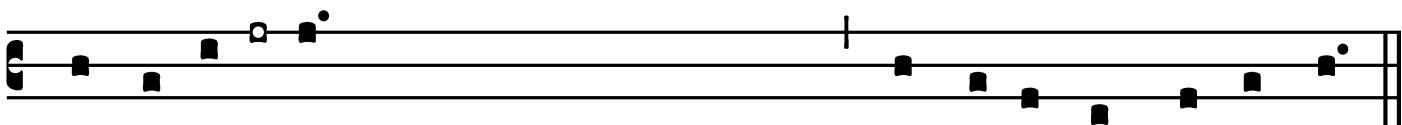
Omnes Sáncti Sacerdótes et Leví-	tæ, orá-te pro nóbis.
Omnes Sáncti Mónachi, et Eremítæ,	oráte pro nóbis.
Sáncta María Magdaléna,	óra pro nóbis.
Sáncta Agnes,	óra pro nóbis.
Sáncta Cæcília,	óra pro nóbis.
Sáncta Agatha,	óra pro nóbis.
Sáncta Anastásia,	óra pro nóbis.
Omnes Sánctæ Vírgines et Víduæ,	oráte pro nóbis.
Omnes Sáncti et Sánctæ Déi,	intercédite pro nóbis.

Propí-ti-us ésto, párce nóbis, Dómine.
Propí-ti-us ésto, exáu-di nos, Dómine.

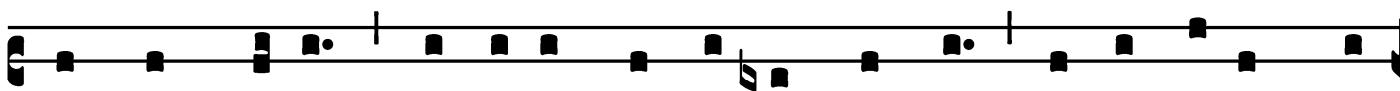

Ab ómni má- lo,	líbe-ra nos, Dómine.
Ab ómni peccáto,	líbera nos, Dómine.
A mórite perpé-tua,	líbera nos, Dómine.
Per mystérium sánctæ incarnatiónis túæ,	líbera nos, Dómine.
Per advéntum túum,	líbera nos, Dómine.
Per nativitátem túam,	líbera nos, Dómine.
Per baptísmum et sánctum jejúnium túum,	líbera nos, Dómine.
Per crúcem et passiónem túam,	líbera nos, Dómine.
Per mórtēm et sepultúram túam,	líbera nos, Dómine.
Per sánctam resurrectiónem túam,	líbera nos, Dómine.
Per admirábilem ascensiónem túam,	líbera nos, Dómine.
Per advéntum Spíritus Sáncti Parácliti,	líbera nos, Dómine.
In díe judícií,	líbera nos, Dómine.

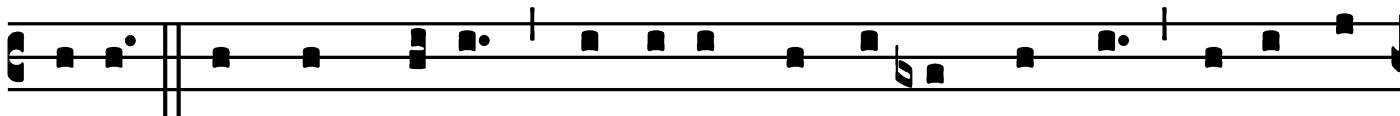

Pecca-tó- res, te rogámus, áudi nos.
Ut nóbis párcas, te rogámus, áudi nos.
Ut Ecclésiam túam sánctam ' régere et conserváre *dignéris*,
te rogámus, áudi nos.
Ut dómnum apostólicum et ómnes ecclesiásticos órdines '
in sáncta religióne conserváre *dignéris*,
te rogámus, áudi nos.
Ut inimícos sánctæ Ecclésiæ ' humiliáre *dignéris*,
te rogámus, áudi nos.
Ut régibus et princípibus christiánis ' pácem et véram
concórdiam donáre *dignéris*, te rogámus, áudi nos.

Ut nos metípsos in túo sáncto servítio ' confortáre
et conserváre *dignér*is, te rogámus, áudi nos.
Ut ómnibus benefactóribus nóstris ' sempitérna bóna
retríbuas, te rogámus, áudi nos.
Ut frúctus térrae ' dáre et conserváre *dignér*is,
te rogámus, áudi nos.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis ' réquiem ætérnam donáre
*dignér*is, te rogámus, áudi nos.
Ut nos exaudíre *dignér*is, te rogámus, áudi nos.

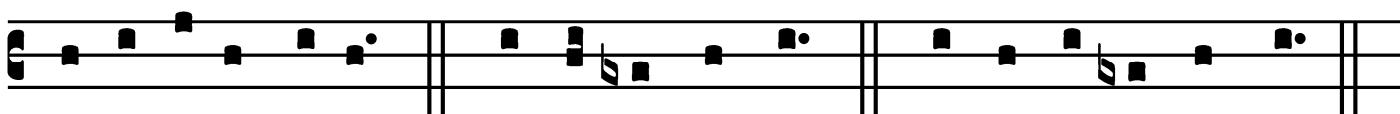
Agnus Dé-i, qui tóllis peccá-ta mündi, párce nóbis, Dó-

mine. Agnus Dé-i, qui tóllis peccá-ta mündi, exáudi

nos, Dómine. Agnus Dé-i, qui tóllis peccá-ta mündi,

mi-se-rére nóbis. Chríste, áudi nos. Chríste, exáudi nos.

*Interim Sacerdos cum Ministris in paramentis albis accedit ad Altare:
et dicto Psalmo Júdica me, Deus, cum Glória Patri, facit Confessionem, ut
moris est, in loco consueto: deinde ascendens, osculatur Altare, incensat
more solito, et finitis a Choro Kýrie, éléison, incipit sollemniter Glória in
excélsis, et pulsantur campanæ.*

Postea Sacerdos dicit:
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Déus, qui hanc sacratíssimam noctem glória Domínicae Resurrec-tiónis illústras: † consérva in nova familiæ tuæ progénie adop-tiónis spíritum, quem dedísti; * ut, corpore et mente renováti, puram tibi exhibeant servítútem. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Filium tuum: † Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spí-ritus Sancti Deus, * per ómnia sǽcula sǽculórum.

R. Amen.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses.

Coloss. 3, 1-4

Fratres: Si consurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt quærите, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, et vita vestra est abscón-dita cum Christo in Deo. Cum Christus apparuerit, vita vestra: tunc et vos apparébitis cum ipso in glória.

After the Epistle, the celebrant intones:

8.

A

Lle- lú- ia.

He sings it three times, each time in a higher tone of voice. The choir repeats it after him each time in the same key.

The choir then sings:

V.

C

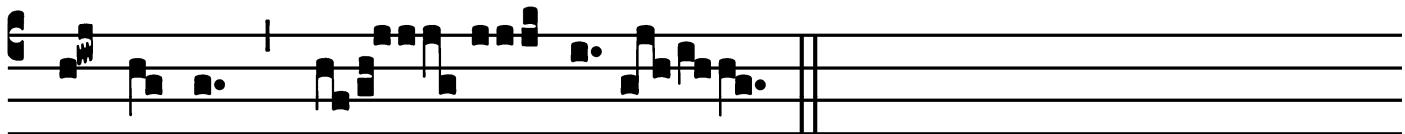
Onfi-témini Dó- mi-no, quó- ni- am

bónus :

quó-

ni- am in sǽcu-lum

mi- se- ri-

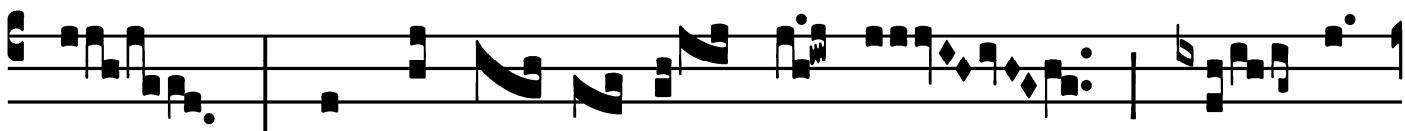

córdi- a * é- jus. (Allelúia is not repeated)

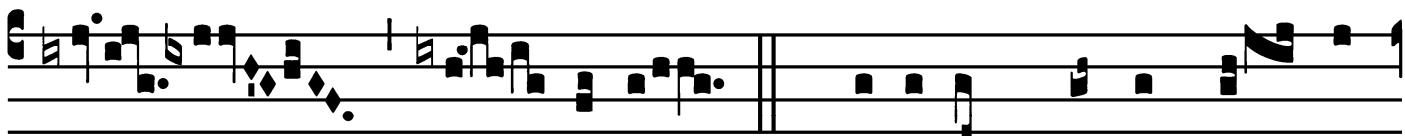
Tract.
8.

A single-line musical staff with square neumes. It consists of two measures separated by a vertical bar line. The first measure ends with a fermata.

L Audá- te * Dó-minum, ómnes géntes :

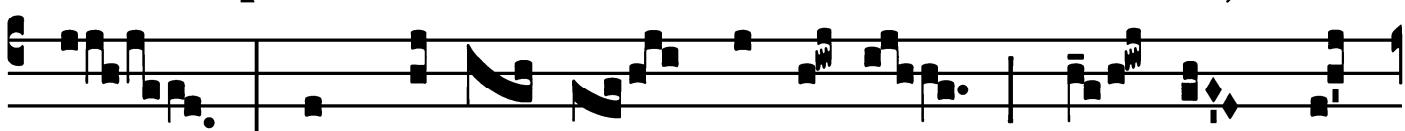
et collau- dá- te é- um, ó-mnes

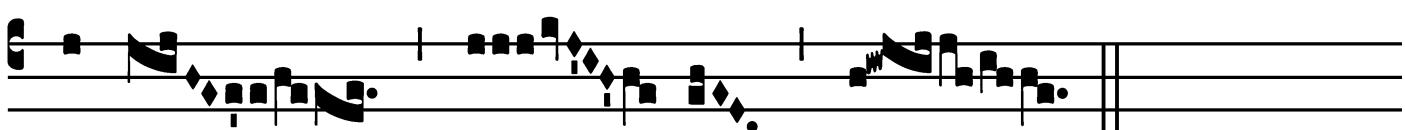
pó- pu-li. V. Quóni- am confirmá- ta

est su- per nos mi-se- ricór-di- a é- jus :

et vé-ri- tas Dómi-ni má- net * in

æ-tér- num.

Ad Evangelium non portantur luminaria, sed tantum incensum: petitur benedictio, et alia fiunt de more.

¶ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Mattháeum

Matth. 28, 1-7

Véspere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne et áltera María vidére sepúlcrum. Et ecce, terræmótus factus est magnus. Angelus enim Dómini descéndit de cælo: et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum: erat autem aspéctus ejus sicut fulgur: et vestiméntum ejus sicut nix. Præ timóre autem ejus extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui. Respóndens autem Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére vos: scio enim, quod Jesum, qui crucifíxus est, quáeritis: non est hic: surréxit enim, sicut dixit. Veníte, et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus. Et cito eúntes, dícite discípulis ejus, quia surréxit: et ecce, præcédit vos in Galiléam: ibi eum vidébitis. Ecce, prædíxi vobis.

Non dicitur Credo, sed finito Evangelio Sacerdos dicit: Dóminus vobíscum, postea: Orémus. Non dicitur Offertorium. Ad Lavábo dicitur Glória Patri.

Secreta

Súscipe, quásumus, Dómine, preces pópuli tui, cum oblatiónibus hostiárum: ut paschálibus initiáta mystériis, ad æternitátis nobis medélam, te operánte, profícant. Per Dóminum.

P

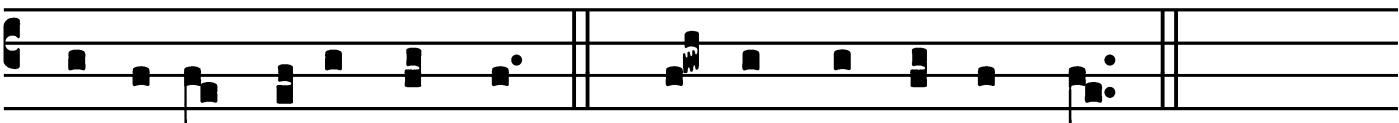
ER ómni- a sácu- la sæ-cu-ló-rum. R. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. R. Et cum spí-ri-tu tú- o. ℣. Súrsum

córda. R. Habémus ad Dóminum. ℣. Grá-ti- as agámus

Dómino Dé-o nóstro. R. Dígnum et jústum est.

Infra Actionem

Communicantes, et noctem sacratissimam celebrantes Resurrectiois Dómini nostri Jesu Christi secundum carnem: sed et memóriam venerantes, in primis gloriósae semper Vírginis Mariæ, Genetrícis ejúsdem Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostólorum ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholoméi, Matthæi, Simónis et Thad-dæi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysogoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni: et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis precibúsque concédas, ut in ómnibus protectionis tuæ muniámur auxilio. *Jungit manus.* Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Tenens manus expansas super Oblata, dicit:

Hanc ígitur oblationem servitútis nostræ, sed et cunctæ familiæ tuæ, quam tibi offérimus pro his quoque, quos regenerare dignátus es ex aqua et Spíritu Sancto, tríbuens eis remissiónem ómnium peccatórum, quæsumus, Dómine, ut placátus accípias: diésque nos-tros in tua pace dispónas, atque ab ætérrna damnatione nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári. *Jungit manus.* Per Chris-tum, Dóminum nostrum. Amen.

Quam oblationem, etc., ut in Canone.

Dicitur Pax Dómini sit semper vobíscum, sed pacis osculum non datur.

Agnus Dei non dicitur nec Postcommunio: dicuntur tamen tres consuetæ Orationes ante Communionem.

Post sumptionem Sacramenti, pro Vesperis in Choro cantatur:

Ant. VI

A 1 - le - lú - ja, * al - le - lú - ja, al - le - lú - ja.

Psalmus 116

L

au-dá-te Dó-mi-num, omnes gentes: * laudá-te e - um,

omnes pó-pu-li:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri, et Filio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sácula sáculorum. Amen.

Ant.

VI

A

l - le - lú - ja, * al - le - lú - ja, al - le - lú - ja.

Capitulum, Hymnus et Versus non dicuntur, sed statim Celebrans in cantu incipit Antiphonam ad Magníficat, quam Chorus prosequitur.

